

§ 8.

Lämpliga arvoden åt den i och för revisions-förrättningen anställda kansli- och vaktbetjening ega Revisorerna att, i mån af arbetets vidd och beskaffenhet, bestämma, samt anordnandet deraf åt Styrelsen uppdraga.

Under förutsättning att Riksdagen godkänner detta förslag till instruktion, hemställer Utskottet,
att Riksdagen må hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla, att samma instruktion varder, genom nådig Kungörelse, till allmän kännedom meddelad.

Stockholm den 23 April 1867.

W. F. Tersmeden,
Ordförande.

N:o 28.

Ank. till Riksd. Kansli d. 23 April 1867, kl. 6 e. m.

Memorial, med förslag till Ansvarighetslag för Riksdagens Fullmäktige i Banken.

Den af Kongl. Maj:t och Rikets Ständer under den 1 Mars 1864 utfärdade Ansvarighetslag för Fullmäktige i Banken erfordrar, särskildt till följd af de genom antagandet af ny Riksdags-ordning inträdda förändrade förhållanden, åtskilliga förändringar; hvadan Utskottet härmed får i sådant afseende afgifva förslag.

Utom de ändringar, hvilka afse endast utbyte af orden "Rikets Ständer" till "Riksdagen", samt anförande af tillämpliga §§ i grundlagen, har Utskottet funnit utslutning böra ske af de i §§ 2 och 3 förekommande uttryck, hvilka hänsyfta på föreskrifter, som skulle af Riksdagens Revisorer till granskning af Banken kunna Fullmäktige meddelas.

Enligt såväl hittills gällande, som nu af Utskottet föreslagen instruktion för bemålde Revisorer, ega nemligen desse icke att omedelbart meddela Fullmäktige, rörande Bankens förvaltning, någon föreskrift, för hvars åsidosättande tillämpning af de i ansvarighetslagen bestämda påföljder kan ifrågakomma, utan endast, enligt 3 §, att, derest något skulle finnas vara försummadt eller eljest kräfva rättelse, härå fästa Fullmäktiges uppmärksamhet; att till laga beifran af vederbörande befordra så beskaffade förseelser, att åtal anses i anledning deraf böra ofördröjligen anställas; att pröfva och afgöra besvär, som af Bankens embets- och tjenstemän eller betjente blifvit i befodrings- eller andra dem rörande mål hos Revisorerne anförda, dock utan att någon befodran kan, genom Revisorerne i följd deraf fattade beslut, återgå; samt att i öfrigt göra erinringar vid åtgärder och beslut, som röra tjenstetillsättningar, löner och pensioner.

Början af 3 § lyder för närvarande sålunda: "Beträdes en eller flera bland Fullmäktige att, i hvad till Bankens angelägenheter hör, hafva emottagit och åtlydt någon annan befallning eller föreskrift ifrån cho det vara må, än af Rikets Ständer, deras Banko-Utskott eller, med de i Riksdags-ordningen och instruktioner utstakade villkor, af Rikets Ständers Revisorer, utan att deremot hafva gjort alla de föreställningar och protester, det af Banko-Utskottet vid 1809 och 1810 årens riksdag för Fullmäktige utfärdade reglemente föreskrifver, vare den eller de, som till beslutet bidragit, förlustige så väl Rikets Ständers, som ock annat allmänt medborgerligt förtroende.

Det åberopade, vid 1809 och 1810 årens riksdag utfärdade reglementet innehåller i berörda afseende följande: "Skulle så oförmodadt hända, att någon befallning af cho det vara må, annan än Rikets Ständer, deras Banko-Utskott eller Revisorer, Herrar Fullmäktige tillställdes, åligger det dem att deremot göra kraftiga föreställningar; men derest sådant icke verkar befallningens återtagande, vare Fullmäktige, till undvikande af ansvar, icke dess mindre skyldige, att vägra åtlydnad af en så obehörig befallning; och om en sådan vägran icke medförer någon verkan, böra Fullmäktige genast och ovilkorligen sådant tillkännagifva och sin protest skriftligen afgifva, de af Ridderskapet och Adeln hos Riddarhus-direktionen, de af Presteståndet hos Presteståndets kansli och Stockholms stads konsistorium, de af Borgareståndet och de af Bondeståndet hos hvardera af dessa Ständers kanslidirektioner; varandes denna föreskrift gällande ej allenast för Herrar Fullmäktige gemensamt, utan äfven för hvar och en personligen, på det hvar och en sig sjelf må för ansvar befria kunna, om ock hans öfvertygelse ifrån pluralitetens skulle vara skiljaktig."

Utskottet anser den del af det anförda stadgandet, som ålägger Fullmäktige att på föreskrifvet, men numera icke tillämpligt sätt protestera, kunna uteslutas, helst ett enkelt åläggande för Fullmäktige att icke af någon annan än Riksdagen och dess Banko-Utskott mottaga och åtlyda befallningar, jemte bestämelse af laga påföljd, i händelse sådant skulle ske, torde i sjelfva verket vara ännu kraftigare till sin verkan än en föreskrift, som kan tänkas innefatta möjligheten att Fullmäktige väl till sitt skyddande afgäfve protester, men icke desto mindre åtlydde den obehöriga befallningen.

I § 7 omförmåles hittills varande föreskrift, att minst två tredjedelar af Fullmäktiges hela antal skall vara närvarande vid besluts fattande, hvarjemte åberopas 66 § i förut gällande Riksdags-ordning beträffande rättighet för en hvar af Fullmäktige att till protokollet yttra sin mening.

Som i förstnämnda hänseende förändrad föreskrift är gifven genom Riksdagens bifall till sednare stycket af åttonde punkten i Utskottets Memorial N:o 9, har

Utskottet ansett den nödigblifna ändringen i denna del af berörde § 7 lämpligast kunna ske på det sätt, att Banko-reglementets bestämmelse rörande beslutsmessigt antal ledamöter allenast återopas; och då nu gällande Riksdags-ordning icke innehåller någon uttrycklig bestämmelse om rättigheten för ledamot att till protokollet yttra sin mening, hafva de ord, som innefatta hänvisning till berörde grundlag, uteslutits.

I § 8 är iakttagen en redaktionsförändring, som blifvit nödig till följd deraf, att Riksdag numera årligen sammanträder, och slutligen har Utskottet ansett en ny § böra införas, deri uttryckligen bestämmes, att, i de fall ansvarighetslagen icke omnämner, allmän lag skall gälla till efterrättelse.

Utskottet får alltså hemställa,

att Riksdagen måtte för sin del besluta samt hos Kongl Maj:t i underdånighet anhålla om utfärdande af följande:

Ansvarighetslag för Riksdagens Fullmäktige i Banken.

§ 1.

Underlåta Fullmäktige att, vid det tillfälle, då, enligt Regeringsformens 50 §, Konungen, i samråd med dem och med Fullmäktige i Riksgälds-kontoret, annan riksdagsort än hufvudstaden utsätter, noga iakttaga och tillstyrka hvad de för det allmänna finna mest lämpligt och nyttigt, ankomme det på den sammanträdande Riksdagen att pröfva, huruvida Fullmäktige, en eller flere, gjort sig oförtjente af Riksdagens förtroende, eller böra under ransakning till laga ansvar ställas.

§ 2.

Beträdes Fullmäktig att, af försummelse eller egennyttas, hafva underlåtit, öfverskridit eller afvikit från de föreskrifter, som Riksdagen eller Banko-Utskottet, enligt 72 § Regeringsformen och 41 § Riksdags-ordningen, meddelat, eller i gällande Banko-ordningar till bestämd åttlydnad stadgade äro, må målet genast anmälas hos Riksdagens Justitie-ombudsman, hvilken åligger att detsamma skyndsamt hos Kongl. Maj:ts och Rikets Svea Hofrätt åklaga. Skulle, efter anställd laga undersökning, den anklagade befinnas brottslig, fälles han, utom i de fall denna lag särskildt uppgifver, till ansvar och ersättning efter omständigheterna, enligt 18 kapitlet Handels-balken.

§ 3.

Beträdes en eller flere af Fullmäktige att, i hvad till Bankens angelägenheter hör, hafva emottagit och åttlydt någon annan befallning eller föreskrift ifrån eho det vara må, än af Riksdagen eller dess Banko-Utskott, vare den eller de, som till beslutet bidragit, förlustige såväl Riksdagens, som ock annat allmänt medborgerligt förtroende. Tillskyndas genom Fullmäktiges förhållande härvid Banken eller dess kredit något lidande, skola den eller de brottslige, jemte skadeersättning, dömas till fängelse högst två år, efter omständigheterna.

§ 4.

Som Banko-fullmäktige ej ega att öfverlägga i närvaro af något ombud från Konungen eller Regeringen, och det är föreskrifvet, att, derest bemälda ombud, efter derom gjord föreställning, vägrar att sig aflägsna, Fullmäktige då böra uppskjuta öfverläggningen och avsluta sessionen, hafva den eller de, som denna föreskrift brutit, förverkat Riksdagens förtroende; och bör en sådan förseelse af nästkommande Banko-Utskott eller Revisorer genast anmälas hos Riksdagens Justitieombudsman och dermed förfaras på sätt i 2 § stadgadt är.

§ 5.

Åsidosätta Fullmäktige den dem enligt Banko-reglementet åliggande noga tillsyn öfver ordningens vidmagthållande inom Bankens afdelningar, förhållas med deras ansvarighet på sätt i 2 § omförmäles.

§ 6.

Reser Fullmäktig bort, utan behörig skedd anmälan hos Ordföranden, eller han eller Ordföranden utan med öfrige Fullmäktige gjord öfverenskommelse, och derigenom försummar sammanträde, eller annorledes afhåller sig från Fullmäktiges sammankomster, utan att ega och tillkännagifva laggiltigt förfall, vare han för hvarje försummadt sammanträde förfallen till Femton Riksdaler böter, som afdragas arfvodet och tillfalla Bankens arbösse-medel.

§ 7.

Fatta Fullmäktige beslut då icke det i Banko-reglementet bestämda minsta antal ledamöter är närvarande, eller utan att hvar och en kunnat till protokollet yttra sin mening, eller hindras någon att, vid underdåniga expeditioner till Kongl. Maj:t, bifoga sin särskilda mening, derest Bankens hemligheter derigenom icke röjas, ege samma ansvar rum och förfaras på sätt i 2 § stadgadt är; och skall, i dessa och alla andra fall, den, som sig icke till protokollet yttrat, anses hafva bejakat pluralitetens beslut.

§ 8.

Förbryter Fullmäktig sig i något af förutnämnda fall under den tid, då Riksdag eller Revisorer ej äro församlade, anmäles och beifras sådant af Riksdagens Justitieombudsman; och afhålle sig tilltalad Fullmäktig från utöfningen af sin befattning intilldess han blifvit genom laga kraftvunnen dom frikänd.

§ 9.

Är den tilltalade eller åklagaren missnöjd med Hofrättens dom i dessa mål, ege han att deröfver, i den ordning i allmänhet för brottmål stadgad är, anföra underdåniga besvär, hvilka hos Kongl. Maj:t uti Dess Högsta Domstol upptagas och pröfvas.

§ 10.

I alla andra förekommande händelser, hvilka här ofvan icke äro nämnda, gälle allmän lag till efterrättelse.

Stockholm den 23 April 1867.

W. F. Tersmeden,
Ordförande.

N:o 29.

Ank. till Riksd. Kansli d. 23 April 1867, kl. 6 e. m.

Memorial, med förslag till Ansvarighetslag för de af Riksdagen förordnade Styrelseledamöter för Låne-kontoren i orterna.

I följd af de genom antagande af ny Riksdags-ordning inträdda förändrade förhållanden, hafva åtskilliga redaktionsförändringar blifvit nödiga i hittills gällande Ansvarighetslag för Styrelseledamöterna vid Bankens Låne-kontor i orterna; hvarjemte ur 1 och 2 §§ uteslutits de uttryck, hvilka hafva afseende på föreskrifter, dem Revisorerna till granskning af Låne-kontorens förvaltning och räkenskaper skulle ega meddela, af den anledning, att Revisorerna icke, enligt den för dem gifna instruktion, hafva att meddela Styrelserna någon föreskrift, för hvars åsidosättande tillämpning af ansvarighetslagen kan ifrågakomma.